O MEDALIE DE AUR PENTRU POPULARIZAREA LUPTELOR

Interviu cu antrenorul emerit ION CORNEANU

Atmosfera de la Gelaendehalle din München, acolo unde se întrec de trei zile, de dimineață și pînă la miezul nopții, cu o mică pauză la prînz, luptătorii, este specifică întrecerilor acestui sport. Antrenori și numeroși suporteri, adevărați pasionați ai luptelor libere, se încadrează în rîndul spectatorilor obișnuiți din tribune, dau diferite sfaturi concurenților, îi încurajează. Cuvintele sînt rostite în toate limbile. De la arabă la japoneză, de la coreeană la mongolă și la spaniolă, ca să nu mai vorbim de limbile continentului nostru, se pot auzi aici în intensități diferite.

În acest conglomerat lingvistic am auzit strigîndu-se **„Haide Nicule !.. Bravo Cearnău... Insistă Panait"**... În tribune, un grup de suporteri români își încurajează compatrioții în vocabularul specific luptelor...

În acest timp, undeva într-una din sălile de antrenament, îi găsim pe luptătorii de la greco-romane, care nu au intrat încă în concurs. Antrenorul Ion Corneanu conduce, cu o deosebită răbdare și perseverență, antrenamentul lui Berceanu și Stoiciu.

Cu cronometrul în mînă, cu vocea gravă, Corneanu anunță : **„Destul băieți".** Antrenamentul a durat exact o oră și un sfert. Schimbăm cîteva cuvinte cu antrenorul emerit Corneanu care, de aproape două decenii, se ocupă de pregătirea loturilor noastre naționale.

— Cum se prezintă băieții ?

— Bine, chiar excelent vă rog să mă credeți. Am lucrat cu cei doi, de față, într-un tempo care depășește factura unui meci. Am făcut pauze scurte pentru a-i supune unui efort considerabil. Berceanu, deși mai ușor decît Stoiciu, a luptat mai bine decît acesta și dacă ar fi fost un meci oficial i-aș fi acordat victoria.

— Cum stau cu greutatea ? Nu sînt probleme legate de cîntar ?

— Ambii, foarte bine. Mă bucură prudența lor în privința alimentației. Vreau să spun că nu sînt gurmanzi...

— Ce șanse acordați băieților noștri ?

— Un pronostic e dificil de dat. Olimpiada asta întrece orice s-a organizat pînă acum : mari turnee, campionate mondiale și europene. Aici există două categorii de sportivi : cei cunoscuți și outsiderii, care pot fi mai periculoși chiar decît marile vedete. În plus, mai există ceva neobișnuit, numărul extrem de mare al concurenților pe categorii.

— Și totuși, care ar fi favoriții noștri ?

— În primul rînd Berceanu, deși are acum adversari cu mult mai mulți și va trebui să aibă o rezistență deosebită. În rest, contăm mult pe Neguț, Martinescu, Dolipschi. Dar foarte important este „culoarul" pe care vor intra...

— Știm că F.I.L.A. a acordat o medalie de aur Federației de lupte din România. Pentru ce merite ?

— La congresul F.I.L.A. a fost decernată o medalie de aur federației naționale care, în ultimii ani, s-a preocupat cel mai mult de popularizarea sportului luptelor în țara respectivă. După părerea forului internațional, aceasta a fost Federația noastră de specialitate. Am primit această medalie, care reprezintă un omagiu adus antrenorilor și activului obștesc care muncește neobosit pentru popularizarea acestui sport. Această medalie, primită chiar aici la Olimpiadă, constituie un puternic imbold în munca noastră de viitor. Acum sperăm ca alte medalii, de data aceasta olimpice, să fie cucerite de luptători, în întrecerile care urmează...

Ion OCHSENFELD

LA LIBERE, LUPTĂTORII ROMÂNI SE MENȚIN ÎN CURSA PENTRU MEDALII

Chiar din turul doi mulți dintre luptătorii de la libere au fost nevoiți să-și ia adio de la confruntările acestei ediții a Jocurilor Olimpice, deoarece au ajuns la fatidica cifră a celor 6 puncte de penalizare. Spre satisfacția noastră 9 din cei 10 luptători români au rămas în concurs, doar mijlociul **Ion Marton** părăsind competiția. Iată, însă, cîteva amănunte despre meciurile susținute, în gala de luni seara, încheiată aproape de miezul nopții.

În primul tur — duminică — **Ion Arapu** (cat. semimuscă) a ratat o mare ocazie de a repurta un succes de prestigiu în fața vicecampionului mondial (la ediția din 1970) Akihido Umeda (Japonia) pe care l-a condus, cu nu mai puțin de 5 puncte, pînă în ultima repriză a partidei cînd, cu două fixări urmate de centurări laterale, Arapu a fost egalat și întrecut la puncte. În cel de al doilea tur, însă, Ion Arapu s-a răzbunat, răscumpărîndu-și greșelile de la meciul inaugural, și dispunînd clar la puncte de medaliatul cu argint la ultimele două ediții ale campionatelor europene, Jürgen Möbius (R. D. Germană). O surprinzătoare eliminare la categoria semimuscă a fost aceea a vicecampionului mondial Bzarraghtcha Jamsram (R. P. Mongolă), care a fost învins prin tuș de iranianul Ibrahim Djavadi.

Tot luni seara reprezentantul țării noastre la categoria muscă, **Petre Cearnău**, a reușit să-l învingă, înainte de limită, pe luptătorul guatemalez Rafael Pineda. În acest meci Cearnău a finalizat, în repriza secundă, un atac la piciorarele adversarului, continuat cu o fixare și apoi, cu un rebur la coapse, el a obținut tușul. La aceeași categorie însă am asistat la una dintre cele mai surprinzătoare înfrîngeri, aceea a campionului olimpic de la Ciudad de Mexico, iranianul Mohamed Ghorbani, în meciul cu Kiyomi Kato (Japonia).

O nouă victorie prin tuș a repurtat **Petre Coman** la cat. până, în fața englezului Ken Dawes, în urma unui atac la coapse cu ridicare și — răsturnare, prin blocarea piciorului, direct cu omoplații pe saltea. Luptătorul englez, după această înfrîngere a fost eliminat. La categoria până au mai luptat cu succes medaliații la ultima ediție a campionatelor mondiale : Zagalav Abdulbekov (U.R.S.S.), Shamsedin Sayedabassi (Iran) și Kiyoshi Abe (Japonia), adversari puternici pentru campionul nostru.

Semiușorul **Petre Poalelungi** l-a eliminat pe luptătorul mexican Gabriel Jesus Ruz, pe care l-a învins prin tuș, în urma unui atac la coapse. Dintre rezultatele surprinzătoare la semiușoară menționăm înfrîngerea la puncte a campionului european Ismail Iuseinov (Bulgaria), în partida cu sovieticul Ruslan Așuraliev și victoria la puncte a grecului Ștefanos Ioanidis în fața cunoscutului luptător din R. D. Germană, Udo Schröder. Campionul mondial Dan Gable (S.U.A.) a obținut victorii la diferență de puncte, în ambele partide susținute cu Sali Sefer (Iugoslavia) și Klaus Rost (R. F. a Germaniei).

Cocoșul **Nicolae Dumitru** a fost învins prin tuș de vicecampionul olimpic, Richard Sanders (S.U.A.), micșorîndu-și astfel mult șansele de a rămîne în competiție.

PE RINGUL DIN BOXHALLE SURPRIZELE CONTINUĂ

MARIAN CULINEAC

În reuniunea de luni seara, pe ringul din Boxhalle au evoluat încă trei pugiliști români : **Alexandru Turei, Victor Zilberman** și **Marian Culineac**. Ora trzie la care s-au disputat meciurile nu ne-a permis să relatăm amănunte de la aceste întreceri. O facem acum. La categoria semimuscă, reprezentantul nostru **Alexandru Turei** a încrucișat mănușile cu spaniolul **V. Rodriguez**, un boxer cu garda inversă, rapid, mobil și posesor al unor lovituri puternice. Turei a luptat cu mai puțină hotărîre decît a făcut-o cu ocazia campionatelor europene de tineret, adoptînd o tactică de prudență inexplicabilă, care l-a dus în situația de a fi declarat învins la puncte (3—2) în fața unui adversar care, altfel, nu i-a fost superior.

În meciurile preliminare ale semimijlociilor, **Victor Zilberman** l-a întîlnit pe ugandezul **M. Jackson**, adversar nu lipsit de calități, dar încă rudimentar ca tehnică. Zilberman, care a mai făcut și în alte partide dovada lipsei de curaj, calitate fără de care nu se poate obține performanță în sportul cu mănuși, a boxat reținut, în continuă defensivă, oferindu-i adversarului posibilitatea de a lua conducerea luptei și de a obține victoria. Prudența exagerată a reprezentantului nostru s-a datorat și slabei sale pregătiri fizice, carență manifestată încă din țară. Zilberman a utilizat prea rar puternicele sale lovituri la ficat și la cap, care atunci cînd le-a folosit au fost răsplătite cu aplauze de publicul din Boxhalle.

Tînărul semigreu **Marian Culineac** a făcut din nou dovada calităților sale de voință, dar, deși victorios în partida cu jamaicanul **Dinstale Wright**, reprezentantul nostru a manifestat evidente semne de oboseală, în special în ultima repriză. Această scădere a potențialului lui de luptă a surprins cu atît mai mult, cu cît adversarul său, deși finalist al Jocurilor Commonwealthului, nu i-a creat probleme decsebite tînărului Culineac. Dar, pentru pugilistul român greul abia acum, începe, întrucît are pe partea sa de tablou pe **Pariov** (Iugoslavia), argentinianul **M. Cuello** (învingător al lui **Sache** — RDG) și **Toth** (Ungaria).

După surpriza de proporții înregistrată duminică (înfrîngerea prin K.O. a campionului olimpic **B. Rodriguez** — Venezuela), la aceeași categorie, semimuscă, luni au mai fost consemnate și altele. De pildă, campionul polonez **Roman Rozek** a fost întrecut categoric, la puncte, de **Suc U Lee** (Coreea de Sud), iar **A. Kadir** (Singapore) — sportiv necunoscut pînă în prezent, dar care a impresionat întreaga asistență — l-a scos din luptă (abandon în ultima repriză) pe cunoscutul boxer italian **G. Cureeti**. Alte rezultate la categoria semimuscă : **D. Amstrong** (SUA) b.p. **A. Dogru** (Turcia), **J. Otvori** (Uganda) b. ab. 2 **V. Arsenal** (Filipine).

Așa după cum apreciază specialiștii prezenți la turneul olimpic, semimijlociul american **Gesse Valdez** este unul dintre principalii favoriți ai categoriei. Această părere s-a format în urma splendidei evoluții a pugilistului din S.U.A. în partida cu **K. Kalipe** (Togo). Tot la semimijlocie, **V. Kolev** (Bulgaria) b.p. **A. Gad** (R. A. Egipt).

La categoria semigrea, campionul european **M. Pariov** (Iugoslavia) a făcut o adevărată demonstrație de box în meciul cu ghanezul **A. Hassan**, pe care l-a învins prin abandon în repriza secundă. **R. Hörnig** (RFG) b.p. **H. Moreau** (Franța), **G. Spinello** (Italia) b. k.o. 2 **S. Laizer** (Tanzania), **M. Cuello** (Argentina) b.p. **O. Sachse** (RDG), **I. Toth** (Ungaria) b.p. **M. Ouma** (Uganda) — decizie dezaprobată vehement de spectatori.

Cercetînd tablourile de concurs ale boxerilor noștri constatăm următoarele situații : la muscă — **Grulescu** are un meci dificil cu turcul Sonunur, într-o porțiune de tablou în care mai figurează Udella (Italia), Zoriktuiev (URSS). La cocoș, **Marian Lazăr** are pe partea sa doi oameni de prima mînă : sovieticul Solomin și americanul Carreras. **Antoniu Vasile**, la semiușoară, bate ceva mai avantajat de sorți avîndu-l pe partea sa pe Orban (Ungaria), Capretti (Italia), Mihailov (Bulgaria). De asemenea, **Callistrat Cuțov** — la ușoară — fi are cu potențialii parteneri pe Bergamasco (Italia), Pierwienecki (Polonia), Angiechov (Bulgaria). Dacă reușește să treacă de maghiarul Reder, **Ion Alexe** nu mai are în față, dintre pugiliștii ceva mai cunoscuți, decît pe Suvandgiev (Bulgaria) și Fanghănel (R.D. Germană).

SCRISOARE DESCHISĂ DELEGAȚIEI OLIMPICE A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

CONNOLLY STRASSE 6, MÜNCHEN

Din nou, această minunată născocire a minții, televiziunea, ne-a îmbogățit sufletele, făcîndu-ne să trăim momente de intensă emoție prin imaginile transmise din capitala bavareză.

Tribunele arhipline, muzica originală, decorul stadionului, au amplificat în mod inspirat solemnitatea momentului deschiderii Jocurilor Olimpice.

Dar, dincolo de aceste artificii reușite ale tehnicii și esteticii moderne, de-a dreptul impresionantă, s-a dovedit defilarea nesfîrșitelor coloane ale sportivilor din peste 120 de țări, de pe toate meridianele lumii, care cu într-o magnifică apoteoză, sublimau o dată în plus umanismul Jocurilor Olimpice, consacrate încă din antica Eladă nobilelor idei ale păcii și prieteniei.

Imaginea de pe sticla rece s-a stins și fără voie privesc înapoi, în urmă cu două decenii, la prima participare postbelică a României la Jocurile Olimpice. O revăd, printre mulți alții, pe Lia Manoliu (recordmană absolută a longevității olimpice feminine) în decorul țării celor o mie de lacuri, frumos și puțin trist ca muzica lui Sibelius. Acolo la Helsinki, tînăra codană care abia părăsise băncheul pentru atletismul ce avea să-i dea atîtea satisfacții, ocupa un onorabil loc 6. Îi revăd mai tîrziu, departe (la Antipozi, în 1956) pe neînfricatul și dîrzul Linca, care avea să cucerească (accidentat) cu o singură mînă, dar cu un suflet cît șapte, medalia de aur.

Au mai trecut 4 ani, îi revăd pe Pîrvulescu și Dumitrescu, pe malurile bătrînului Tibru, în „Citta Eternă", luptînd cu dîrzenie, așa cum fără îndoială o vor face și tinerii de astăzi, la München, pentru ca tricolorul României socialiste să urce cît mai sus pe culmi.

Îi revăd, la Ciudad de Mexico, pe cei care au preluat glorioasa ștafetă a lui Sîrbu, Rotman, Pîrvulescu, Iolanda Balaș, stăpîniți de emoțiile debutului, dar și de dorința de a duce mai departe gloria sportivă a patriei. Iată-l, de pildă, pe Cuțov, crud și încă necălit, plîngînd în brațele maestrului Popa cînd cucerea medalia de bronz, pe Viorica Viscopoleanu explodînd de bucurie după senzaționala ei săritură, ce avea să-i aducă medalia de aur și un nou record mondial. Pe Lia Manoliu, în nestăvilita-i fericire, cînd a cucerit medalia olimpică a vieții sale, în admirația sinceră a prietenei și principalei rivale Westermann.

Îmi amintesc însă, în aceste momente, cu emoție (dar și cu un pic de regret) și de învinșii glorioși, frumoși în frumusețea dramatică a înfrîngerii. Oare se poate uita așa ușor, spre pildă, abisul de suferință și tristețe al celor 4 bravi fii ai Deltei, ocupanți ai calaicului de 4 care pe apele mohorîte de la Xochimilco (Mexic) aveau să rateze cu atît de puțin o victorie, o medalie de aur, pentru care munciseră și speraseră 4 ani...

Aci și numai în asemenea momente se pot vedea valențele morale ale întrecerii sportive, măreția sufletului uman în dimensiunile sale incomensurabile, deopotrivă de frumos în explozia bucuriei sau în suferința demnă, nobilă și mută a celui ce pierde (dar nu-i învins), a celui care a ratat de puțin, un vis care i-a fost atît de aproape.

De aceea gîndurile noastre ale celor de acasă se îndreaptă cu dragoste spre toți acei care în aceste zile, ați intrat sau veți intra în lupta pentru medalii și puncte, pentru care v-au trebuit multe zile, luni și chiar ani de aspră pregătire și de renunțări, ani ce înglobează, deopotrivă, sudoare, inteligență și pasiune, o continuă luptă cu tine însuți, pentru autoperfecționare, autodepășire, pentru a ajunge cît mai sus, tot mai sus...

Dar, să nu uităm că deasupra tuturor perfecțiunilor aduse de-a lungul anilor în metodica de pregătire, în tehnică ca și în „planificarea sportivă", stă, cel puțin în egală măsură, OMUL, cu uriașele sale resurse de energie afectivă, de nobilă dragoste pentru culorile patriei și care, nu rareori, a făcut minuni demne de o antologie olimpică. Altfel, nu am fi oameni. Am fi mașini cu programare cibernetică...

Pentru toate acestea și pentru multe altele credem în voi. În voi, veteranii Olimpiadelor, Lia, Vernescu, Olga, Rotaru, ca și în Menis, Grula, Carmen Ionescu, Ghipu, Cuțov, și mulți alții, care au marea și nestăvilita forță a tinereții și dorința arzătoare de afirmare. Puteți onora mandatul cu care ați fost investiți, **făcînd pentru aceasta tot ce vă stă în puteri.**

Dar să nu uităm că, în fond, o întrecere sportivă de proporțiile celei olimpice, furnizează învingători și foarte mulți învinși... Mari dar și mici. Dificultatea unei asemenea lupte implică înainte de toate **să te întreci pe tine însuți, să-ți învingi emoțiile, să-ți mobilizezi TOATE resursele,** (deci să te depășești întîi pe tine) și apoi pe cei cu care te întreci pentru laurii olimpici.

Am dori, dragi sportivi, ca în toate aceste zile să ne simțiți aproape, alături de voi. Să ne simțiți încurajările fierbinți. Să ne simțiți alături de voi și la izbînzi, dar și atunci cînd sînteți mîhniți. Firește, dorim cît mai multe succese și bucurii. Dorim să faceți totul în lupta pentru gloria sportivă a țării noastre, iar atunci cînd partenerul vostru de întrecere se va dovedi mai bun, **dar numai după ce veți fi făcut TOTUL, să fiți învinși demni și respectați.** Suferința învinșilor, care au dat totul pentru gloria lor și a sportului românesc, nu o vom transforma în tristețe. Ar fi nedrept ! Aceasta este, de altfel, una din frumoasele legi nescrise ale sportului.

Am dori ca în fiecare seară, la casa cu nr. 6 de pe str. Connolly, să fie veselie și optimism, iar noi cei de acasă să ridicăm o cupă și un gînd cald pentru Iuga și Rotaru, pentru viitorii învingători aureolați, că și pentru învinșii glorioși. Și chiar cînd nu va fi vesela prea mare să nu uitați că, în fond, ziua următoare, care începe cu noi speranțe, sigur aduce ceva nou, ceva și mai frumos...

ION BALAȘ

SATISFACȚII RELATIVE LA HALTERE

După cum se știe, halterele din țara noastră au fost reprezentate la actuala ediție a J.O. de doi sportivi : **Victor Rusu** (categoria cocoș) și **Ion Hortopan** (categoria mucă). **Ion Hortopan** s-a clasat — cu 310 kg — pe locul 8, iar **Victor Rusu** — cu 332,5 kg — pe locul 11. Să vedem în ce măsură au corespuns așteptărilor cei doi halterofili.

Un loc 8 la Olimpiadă — din 19 concurenți — nu este de loc rău, avînd în vedere posibilitățile sportivului nostru și valoarea adversarilor întîlniți. De fapt, pentru Ion Hortopan (ca și pentru Victor Rusu) ocuparea unui loc printre primii 10 a fost considerată, înaintea concursului, o performanță mulțumitoare. În al doilea rînd, trebuie să menționăm faptul că recordul înregistrat de Hortopan (310 kg) depășește cu 5 kilograme cea mai bună performanță a sa, realizată la campionatele europene de la Constanța.

Cu 317,5 kg cît se prevedea că va ridica el ar fi ocupat locul șase, dar... La „împins" a reușit 97,5 kg, la „smuls" 90 kg, iar la „aruncat" 117,5 kg. Credem că rezultatul său la aruncat este mai slab.

Mai modestă a fost comportarea lui Victor Rusu, nu atît în ceea ce privește locul ocupat (11 — din 23 de concurenți) cît pentru că rezultatul său (332,5 kg) este nesatisfăcător. Amintim doar că la Constanța, Rusu a realizat 345 kg și că pentru J.O. i se prevedea un rezultat de cel puțin 355 kg, rezultat cu care ar fi putut ocupa locul 7. Slaba performanță realizată de Rusu este, firește, urmarea comportării submediocre la stilul împins unde a obținut doar 165 kg. Cu mult sub valoarea cunoscută a evoluat Victor Rusu și la stilul smuls.

Se cuvine, după două zile de concurs, să relevăm comportarea foarte bună a halterofilului maghiar **Imre Földi** care a cucerit primul său titlu olimpic din lunga-i carieră. Se pare că, la vîrsta de 34 de ani, după ce a obținut cununa olimpică, Földi se va retrage din arena sportivă. Imre Földi a totalizat 377,5 kg (record mondial) și l-a învins pe fostul campion olimpic de la Mexico, Mohamed Nassiri. Lupta pentru titlu a fost extrem de strînsă. La împins, concurenții au fost egali — 127,5 kg. La smuls, Földi a luat un avans de 7,5 kg, iar la aruncat ambii au realizat 142,5 kg.

Spectaculosul slalom nautic a adus o mare satisfacție sportivului Reinhard Eiben (R.D. Germană). El a cucerit cununa olimpică în proba de canoe simplu.

ALTE REZULTATE DIN ÎNTRECERILE DISPUTATE LUNI

HALTERE, Categoria 56 kg. 1. Imre Földy (Ungaria) 377,5 kg, 2. Mohamed Nassiri (Iran) 370 kg, 3. Ghenadi Cetin (U.R.S.S.) 367,5 kg, 4. Henryk Trebicki (Polonia) 365 kg, 5. Atanas Kirov (Bulgaria) 362,5 kg, 6. Giorgios Vasiliadis (Austria) 355 kg... 11. Victor Rusu (România) 332,5 kg.

SLALOM NAUTIC : Caiac simplu : 1. Siegbert Horn (R.D.G.) 268,56, 2. Norbert Sattler (Austria) 270,76, 3. Harald Gimpel (R.D.G.) 277,56, 4. Ulrich Toers (R.F.G.) 282,82, 5. Alfred Baum (R.F.G.) 282,82, 6. Marian Havlicek (Cehoslovacia) 289,56 ;

Canoe simplu : 1. Reinhard Eiben (R.D.G.) 315,84, 2. Reinhold Kauder (R.F.G.) 327,89, 3. Jamie McEwan (S.U.A.) 335,95, 4. Jochen Forster (R.D.G.) 354,42, 5. Wolfgang Peters (R.F.G.) 356,25, 6. Jurgen Kohler (R.D.G.) 372,38.

A XX-a ediție a JOCURILOR OLIMPICE DE VARĂ

München • 26 august - 10 septembrie 1972

O ÎNVINGĂTOARE INCONTESTABILĂ, ECHIPA FEMININĂ A U.R.S.S.

Așadar, reprezentativa feminină a Uniunii Sovietice reușește să cîștige din nou titlul de campioană olimpică la gimnastică feminină. O performanță care răsplătește pe deplin talentul și marea măiestrie a Ludmilei Turișceva, Tamarei Lazakovici și a celorlalte sportive care au alcătuit „sasele" de bază al U.R.S.S. Execuții de mare precizie, combinații spectaculoase, torente de mișcări grele, cu elemente de foarte mare dificultate și efect spectacular — iată ce a decis soarta titlului olimpic. Se putea anticipa încă de la terminarea exercițiilor impuse că gimnastele sovietice se vor clasa pe primul loc. Și așa s-a întîmplat. La liber alese aproape toate echipele au obținut punctaje ridicate, astfel că diferența dintre formațiile clasate pe primele locuri s-a păstrat, în linii generale. Echipa R. D. Germane, ca și la precedentele întreceri internaționale de mare anvergură, s-a clasat pe locul secund, grație mai ales bunei evoluții a cunoscutelor Karin Janz, Erika Zuchold și Angelika Hellman. Gimnastele din R. P. Ungară obțin un rezultat foarte mare, cîștigînd medalia de bronz, realizînd la liber alese cu 4 puncte mai mult decît la impuse. În această situație, selecționata Cehoslovaciei a fost nevoită să se mulțumească cu poziția a 5-a, locul 4 fiind ocupat de gimnastele americance, care au avut în Cathy Rigby o vedetă de prima mînă.

După o luptă extrem de pasionantă cu sportivele japoneze, gimnastele noastre reușesc să ocupe în final locul al 6-lea, îmbunătățindu-și considerabil evoluția la programul liber ales. Elena Ceampelea (locul 18), Alina Goreac (30) și Anca Grigoraș (31) se numără printre cele 36 de gimnaste care vor participa la lupta pentru stabilirea învingătoarelor la individual compus și a celor clasate în finalele pe aparate.

Rezultate finale pe echipe : U.R.S.S. 380,50 p, R.D.G. 376,55 p, Ungaria 368,25 p, S.U.A. 365,90 p, Cehoslovacia 365,00, **ROMÂNIA** 360,70, Japonia 359,75 p, R.F.G. 357,95 p, Olanda 353,50 p, Polonia 350,90 p. La individual compus Turișceva și Janz se află la egalitate (38,425), urmate de Korbut și Lazakovici cu 38,350 respectiv 38,250.

LUDMILA TURISCEVA

„UN SUCCES ȘI LA PISTOL VITEZĂ"

...iată ce așteaptă antrenorul Ștefan Petrescu de la Dan Iuga și Ion Tripșa

Succesul tirului în primele două zile de concurs olimpic și pirtia favorabilă, cu totul molipsitoare, pe care au deschis-o tuturor celorlalți olimpici români ne-au îndemnat să luăm un scurt interviu uneia dintre celebritățile tirului nostru, aflată aici nu atît în calitate de fost campion olimpic de pistol viteză în 1956, cît în aceea de antrenor al trăgătorilor noștri. Ați ghicit, firește, că este vorba de **Ștefan Petrescu.**

— Ce impresie v-au făcut rezultatele de pînă acum ?

— Noi cei din tir ne-am obișnuit cu succesele olimpice. În 1952 și în 1956 am obținut cîte două medalii, apoi, începînd din 1960, de fiecare dată cîte o medalie. Iată, acum reînnodăm vechea tradiție a celor două medalii și încă ne este permisă speranța să batem recordul în această direcție. Nu pot spune că mediliile de acum sînt chiar în afara calculelor noastre, dar trebuie să recunosc că — dincolo de pregătirile foarte sîrguincioase pe care le-am făcut — eram mereu îngrijorat de sporul extraordinar de concurență și de creșterea impetuoasă a rezultatelor bune pe plan internațional. Iată de ce socotesc performanțele de pînă acum drept o mare realizare.

— Ce a determinat în lume creșterea performanțelor de care vorbiți ?

ȘTEFAN PETRESCU

— Nu trebuie să uităm că nu numai noi ne pregătim. Pe urmă se constată o simțitoare propulsie a tirului în lumea întreagă. Și nu în ultimul rînd trebuie să luăm în considerare perfecționarea continuă a materialelor de tir. În aceste condiții, cu masa destul de mică de trăgători pe care-i avem în țară, cred că ne putem socoti realizatorii unui rezultat mare.

— Ce explică, totuși, tradiționalele noastre rezultate bune în tir ?

— N-aș putea spune cu precizie, cu precizia cu care trăgeam eu însumi cu pistolul. Puterea de muncă a românului, puterea lui de concentrare sînt probabil bine valorificate la tir.

— Ce idee vă sugerează rezultatele de pînă acum ?

— Fără îndoială că performanțele olimpice de la tir nu vor rămîne fără ecou în sufletul tineretului nostru care se va simți încurajat să se dedea acestui sport frumos. Nădăjduiesc, în special, un progres rapid în proba de pistol liber, care era cam rămasă în urmă în ultimii ani, poate tocmai pentru că rezultate mai bune se obțineau îndeobște la pistol viteză. Acum Dan Iuga îi invită pe tineri la o nouă probă, care nu este de fapt decît o soră a celeilalte. Se spune cu prea multă ușurință că Iuga e specialist în pistol viteză. De fapt, toate probele cu pistolul au trăsături comune.

— Care e, totuși, deosebirea ? De ce dv. însivă nu ați tras cu precădere la pistol liber ?

— Diferența dintre pistol liber și pistol viteză e ca aceea dintre o cursă pe 10 000 de metri și una pe o sută. Tot alergare se cheamă, dar parcă e altceva...

— Ce așteptați, în continuare, din partea trăgătorilor noștri care mai au cîteva zile de concurs ?

— Dacă ar fi să vă răspund pe scurt, aș spune : încă o medalie la pistol viteză, pentru că îl știu pe Dan Iuga capabil de o performanță repetată. Ar însemna însă să-i nedreptățesc pe ceilalți. Rotaru însuși se simte extrem de ambiționat de succesul avuț — datorită unei comportări excepționale — și știu că și el se va bate pentru o nouă medalie. Nu trebuie să-l uităm nici pe Tripșa. De la ceilalți, și în special de la tinerii Codreanu, Satala și Cojocaru, nu așteptăm decît să-și îmbogățească experiența într-un concurs de o asemenea țară.

Victor BANCIULESCU

FLIPPER

ACTUALITĂȚI

Federația de specialitate a alcătuit loturile lărgite de juniori și junioare în vederea participării la campionatele europene (ediția a III-a, 1973, Cehoslovacia). Pentru început au fost selecționați 16 fete și tot atîția băieți între 17 și 22 de ani (vîrsta limită este 23 de ani). Primul joc de verificare a loturilor este programat pentru zilele de 9—10 septembrie, la București, iar primul contact internațional al echipelor noastre va avea loc pe 7—8 octombrie, dubla întîlnire cu reprezentativele de juniori ale R.D. Germane. Reunirea va avea loc la Slănic Moldova sau la Brașov. Din lot fac parte, printre alții : **Vasilica Pintea** (Rapid Buc.), **Erica Szasz** (Voința Tg. Mureș), **Elena Bălașa** (Voința Buc.), **Florica Tudor** (Cetatea Giurgiu), **I. Stefucz** (Voința Cluj), **T. Alexandru** (Rapid Buc.) și **I. Scheftz** (Petrolul Ploiești).

S-AU TRAS LA SORȚI JOCURILE DE CAMPIONAT

După tragerea la sorți a jocurilor de campionat prima etapă a diviziei (23—24 septembrie) va opune echipele : FEMININ — SERIA SUD : **Cetatea Giurgiu — Instalatorul București, Frigul București — Gloria București, Metrom Brașov — Voința Constanța, Rapid București — Voința București, Laromet București — Petrolul Băicoi** ; SERIA NORD : **Voința Tg. Mureș — Voința Oradea, C.S.M. Reșița — Voința Timișoara, Voința Cluj — Voința Craiova, Hidromecanica Brașov — Voința Mediaș, Record Cluj — U.T. Arad.** MASCULIN — SERIA SUD : **Flacăra Cîmpina — Rapid București, Victoria Bod — Rulmentul Brașov, Constructorul București — Laromet București, Gloria București — Petrolul Ploiești, Constructorul Galați — Voința București** ; SERIA NORD : **C.F.R. Timișoara — I.C. Oradea, Voința Tg. Mureș — Voința Lugoj, Jiul Petrila — Olimpia Reșița, Electrica Sibiu — C.F.R. Tg. Mureș și Spartac Satu Mare — Voința Cluj.**

● Conform dispoziției F.R.P. toate meciurile de băieți, care se dispută pe arene cu două piste, se vor juca sîmbătă după-amiază și duminică dimineața.

● Toate arenele trebuie să fie înzestrate cu tablă de afișare a rezultatelor. Unul dintre arbitrii reuniunii va avea obligația de a trece rezultatele pe tabla de scor.

● La o serie de arene se fac în prezent retușări pentru aducerea pistelor la cotele regulamentare, ca de pildă, la Petrolul Ploiești, Voința București, Flacăra Cîmpina, Constructorul București și Jiul Petrila. În noul campionat echipa masculină Rulmentul Brașov va juca pe o arenă nouă, cu patru piste. La fel și noua promovată, Spartac Satu Mare, va avea la dispoziție, încă în toamnă, o nouă sală, tot cu patru piste. **(T.R.)**

OINIȘTII ȘI HANDBALIȘTII ȘI-AU DESEMNAT CAMPIONII PE ANUL 1972

(Urmare din pag. 1)

turneului final următoarea echipă : **I. Eftene, St. Eftimie, M. Gheorghe, C. Dan, A. Lădan, I. Copăcel, Gh. Necula, I. Grulanu, St. Băjenaru, I. Tene, T. Herbec.**

Clasament final : 1. **Avîntul Curcani 25 p** (după baraj), 2. Avîntul Frasin 25 p (după baraj), 3. Biruința Gherăiești, 23 p, 4. Viața Nouă Olteni 23 p (punctaveraj mai slab), 5. Drum Nou Boureni 19 p, 6. Siretul Suraia 15 p, 7. Dunărea Ciobanu 14 p, 8. Drum Nou Radu Negru 13 p, 9. Recolta Crasna 11 p, 10. Unirea Băla 10 p.

UN ADEVĂRAT FESTIVAL DE HANDBAL

După o aprigă dispută în turneul final unde echipele au fost, în multe cazuri, departajate de golaveraj în clasamentele seriilor, cele opt formații feminine și tot atîtea masculine s-au întîlnit ieri în jocurile decisive. Astfel, au apărut, față în față, echipele aflate pe același loc în seriile respective, acestea întrecîndu-se cu ardoare într-un adevărat festival al handbalului sătesc. Firește cele mai gustate meciuri au fost cele pentru șefia celor două clasamente, care au dat cîștig de cauză tinerilor handbaliști din comunele Ditrău (F) și Periam (M). Iată rezultatele finale în ordinea locurilor pentru care au fost angajate echipele : **feminin :** Recolta Ditrău (Harghita) — Recolta Bod (Brașov) 20—12, Energia Săbăoan (Neamț) — Vulturii Milaș (Bistrița Năsăud) 11—7, Viitorul Teiuș (Alba) — Recolta Stoicănești (Olt) 21—12, Știința Beceni (Buzău) — Pescărușul Mahmudia (Tulcea) 16—4 ; **masculin :** Avîntul Periam (Timiș) — Știința Stîlpu (Buzău) 18—15, Avîntul Berceni (Prahova) — Ponorul Vața (Hunedoara) 21—16, Recolta Săveni (Ialomița) — Recolta Dumbrăveni (Suceava) 28—21, Unirea Hereclean (Sălaj) — Progresul Circea (Dolj) 25—22.